

8. Pestún a pozemský otec malého Ježiša

Život v Nazarete

Čo myslíte, mohol byť Ježiš vychovávaný bez Jozefa? Asi mohol. Sú také situácie, že len mama sa musí starať o deti. Ale Boh predsa len chcel, aby jeho Syna nevychovala len mama. Ukázal nám, že rodina je tým najdôležitejším miestom pre človeka. Lebo aj mama je dôležitá a aj otec je dôležitý. A keďže bol Jozef manželom Márie, na základe práva bol aj otcom Ježiša. Jozef sa nebál o vlastný život. On nebol v nebezpečenstve. Ale on bol ochrancom. Jemu Boh zveril svoje poklady. Bol zodpovedným mužom a otcom. Nežiadal od Boha vysvetlenie a nemyslel len sám na seba. Jozef neočakával, že teraz bude Boh jeho GPS-kou, že mu bude hovoriť: „Za zákrutou doprava, potom vľavo, na kruhovom objazde tretí vpravo.“ Jozef robil, čo mohol, aby sa postaral o svoju rodinu a dúfal, že keď sa objavia ťažkosti, ktoré nebude zvládať, vtedy mu Boh pomôže. Veril, že Boh mu dá všetko, čo potrebuje.

Prečítajte si príbeh o loretánskych sestrách z amerického mesta Santa Fe v štáte Nové Mexiko. Bolo to už dosť dávno, v roku 1877. Sedem rehoľných sestier po dvadsiatich rokoch náročnej práce s chudobnými, sa rozhodlo postaviť kaplnku. Ale objavil sa problém, lebo architekt zomrel pred dokončením stavby. V kaplnke chýbali schody na chórus. Nič sa s tým nedalo urobiť, lebo kaplnka bola príliš malá na to, aby tam postavili správne schody. Sestry si pristavili rebrík, ale chodenie po ňom a schádzanie nebolo ľahké a ani bezpečné. Nenašiel sa nikto, kto by mal nápad, čo s tým spraviť. Sestry si pomysleli, že iba sv. Jozef – tesár – nájde riešenie. Začali sa modliť novému, čiže deväťdňovú modlitbu k sv. Jozefovi. Čo sa však stalo.

Už nasledujúci deň po skončení novény prišiel do kláštora starší sivý muž na osliatku. Mal so sebou tašku s jednoduchým stolárskym náradím. Povedal, že môže sestrám pomôcť s problémom. Sestry neverili, že taký jednoduchý človek, bez potrebného náradia, bude vedieť, čo robiť, keď významní robotníci boli úplne bezradní. Ale nemali čo stratiť. Muž im dal dve podmienky: chcel pracovať sám, bez pomoci druhých, a nechcel, aby sa niekto prizeral jeho práci. Sestry súhlasili a on sa v kaplnke zamkol. Pracoval tri mesiace. Len občas vychádzal z kaplnky, aby mohol píliť a máčať drevo. Po skončení prác sestry uvideli 33 drevených schodov (toľko, koľko rokov prežil Ježiš na zemi), schody sa vinuli špirálovite hore bez stredovej opory. Také schody nie sú nikde inde na svete. A v tých schodoch nie je ani jeden kliniec. Experti nevedeli pochopiť: akým zázrakom také niečo drží? A dodnes tie schody existujú. Schody v Santa Fe slúžili viac ako sto rokov. Teraz ich môžete len vidieť, lebo návštevníkov sú tisíce a hoci je konštrukcia schodov geniálna, nemuseli by nápor vydržať. A čo sa stalo s tajomným tesárom? Predstavená kláštora, matka Magdaléna, mu chcela zaplatiť a dokonca usporiadať oslavu na jeho počesť, ale muž...sa stratil. V meste nikto toho človeka ani len nevidel. Nikto podobný sa ani len neukázal v okolitých pílach. Navyiac sa zistilo, že v okolí viac ako tisíc kilometrov od Santa Fe nerastú stromy, z ktorých pochádza drevo použité na výstavbu schodov.

Žeby to bol samotný sv. Jozef? Alebo niekto, koho sv. Jozef „poslal“ sestrám? Nevedno. Len sestry si boli isté: ich modlitba bola vyslyšaná. A to tak, ako si nevedeli ani len predstaviť. A všetci, ktorí vidia tie ozajstné schody, sú presvedčení, že sv. Jozef naozaj pomáha ľuďom v ich problémoch. Najmä tam, kde je potrebný skutočný ochranca.

Otázky:

1. Koľko klincov požil tajomný tesár na výrobu schodov?
2. Ako sa volá štát v Amerike, v ktorom loretánske sestry prosili sv. Jozefa o pomoc pri stavbe schodov v kostolíku?

Úlohy:

1. Pomodli sa dnes večer za svojho otca, aby sa stal ochrancom podľa vzoru sv. Jozefa.

Obrázok:

8. Pestún a pozemský otec malého Ježiša